

علی محمدی / ایران

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران در گفت‌وگو با «ایران» برنامه‌های دولت برای افزایش درآمدهای نفتی کشور را تشریح کرد

ظرفیت تولید نفت تا پایان سال به قبل از تحریم‌ها می‌رسد

■ ادامه از صفحه ۷

■ چرا این اتفاق افتاد؟

متأسفانه کندی و تأخیر در انجام تعمیرات اساسی بویژه در بخش ماشین‌های دوار به وجود آمد که خیلی مهم بود و ما بخشی از تعمیراتمان را در پالایشگاه‌های گازی و نفتی و چاه‌هایمان از دست دادیم. طبیعی است ما برای اینکه بتوانیم آن ظرفیت را برگردانیم باید خیلی از کارها را انجام بدهیم و این هم زمان خاص خودش را می‌خواهد. ما در اینجا هم بخشی از ظرفیت تولید نفتمان را از دست دادیم. یکی از اولویت‌های ما که در دولت جدید بر سر آن توافق کرده‌ایم این است که ظرفیت تولید نفت را به قبل از تحریم برگردانیم. بعضاً همکاران ما کاری را که ممکن بود در حالت عادی ظرف شش ماه انجام بشود، ظرف یک یا دو ماه انجام دادند. ما بی‌انصاف نیستیم و هر کسی که برای جمهوری اسلامی قدمی بردارد، دستش را می‌بوسیم ولی گفتیم کارهای نیمه‌تمام در اولویت هستند و یکی از کارهای ما این است که تا قبل از پایان سال ظرفیت تولید نفت را به قبل از تحریم‌ها برگردانیم و الان بخش قابل توجهی از آن برگشته و ان‌شاءالله تا پایان سال هم ظرفیت تولید نفت به طور کامل به میزان قبل از تحریم‌ها بازمی‌گردد.

■ چرا ظرفیت پایین آمده بود؟ دلیل فنی داشت؟

مخازن ما سالانه به طور طبیعی افت فشار پیدا می‌کنند و معنی افت فشار این است که ما نمی‌توانیم تولید برنام‌ه شده، داشته باشیم. این چاه‌ها ممکن است نیاز به تعمیر داشته باشند. ممکن است نیاز به اقدامات و کارهای ترمیمی داشته باشند. مثلاً نیاز به نصب تلمبه‌های درون چاهی داشته باشند. ممکن است نیاز داشته باشیم حفاری‌های جدیدی را انجام بدهیم که آن افت فشار ترمیم شود.

چون رشته من مهندسی مخزن است و تحصیلاتم در این زمینه است، بنابراین صرفاً بحث مدیریتی نمی‌کنم. من ۳۰ سال در صنعت نفت سابقه دارم و رشت‌ه‌ام در تمام مقاطع از لیسانس تا دکترا رشته مهندسی مخزن است و دانش آموخته دانشگاه صنعت نفت هستم و حدود ۱۵ سال در مناطق نفت‌خیز جنوب کار کرده‌ام و در بخش فنی بوده‌ام. به‌عنوان بخشی از ظرفیت باید تعمیرات این چاه‌ها را انجام بدهیم. معمولاً خطوط لوله جبرانی ما دچار پوسیدگی و نشتی است. بالاخره نفتی که تولید می‌شود باید از یک سری خط لوله عبور کند و من اگر نتوانم نفتم را عبور بدهم، مثل این است که تولید نکرده‌ام و ظرفیت تولیدم از دست رفته است. وقتی می‌گویم ظرفیت تولیدم از دست رفته، ممکن است نفت در مخزن باشد، چاه هم داشته باشیم ولی من باید بتوانم آن را عرضه و توزیعش کنم. حتی ما بعضاً نیروی انسانی کافی را هم در این زمینه از دست داده‌ایم و در هشت سال گذشته نتوانسته‌ایم نیروی ماهر و متخصص جذب کنیم. این هم جزو ظرفیت تولید است، چون باید آدم و نفر توانمند و ماهر باشد که این نفت را تولید کند و ما این را از دست داده‌ایم. این هم یک‌شبه برمی‌گردد.

■ آیا در هشت سال گذشته هیچ پالایشگاه جدیدی کلنگ خورد؟

ظاهراً قبول نداشتند. البته پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس که پیشرفت بالایی داشت در نهایت به بهره‌برداری رسید. آقایان بیشتر میراث‌خور کارهای دیگران بودند، نه میراث‌دار. ای کاش میراث‌دار بودند. پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس را ما در برنامه پنجم عملاً شروع کردیم. من در ۱۴ فروردین ۸۹ معاون وزیر شدم. یادم هست که در روز پانزدهم به مجلس رفتم. شروع بررسی برنامه پنجم توسعه بود. در آنجا بندی گذاشتم که در پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس هزینه و سرمایه‌گذاری کنید و وقتی ساختید آن را به مردم و بخش خصوصی بفروشید. این را ما رفتم و در قانون گذاشتم. چرا؟ نگاه ما چه بود؟ ما که در وزارت نفت نشست‌ه‌ایم، علاوه بر اینکه باید نگاه فنی داشته باشیم، نگاهمان باید راهبردی هم باشد. یعنی باید بتوانیم امنیت انرژی پایدار را هم برای خودمان و هم برای همسایگانمان ایجاد کنیم. این خیلی موضوع مهمی است. دشمنان چیزی را که نداریم تحریم می‌کنند. چیزی را که داریم مگر تحریم می‌شود؟ طبعاً تحریم نمی‌شود. ما نقطه ضعفی به نام واردات بنزین داشتیم و اینها آمدند و روی این سوار شدند و داشتند ما را تحریم می‌کردند تا یک بحران اجتماعی برای نظام درست کنند ولی آن موقعی که ما می‌گفتیم باید پالایشگاه بنزین، نگاهمان به همین مسأله بود. اینکه این خیلی و نقطه ضعف را ببوشانیم. به قول آن نویسنده، جهان بینی بعضی‌ها تا بینی‌شان است. اگر ما در پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس سرمایه‌گذاری نمی‌کردیم، مردم ما را نمی‌بخشیدند. نظام هم ما را نمی‌بخشید و ما الان درباره تحریم بنزین هم گرفتار بودیم. ما آن روز شروع کردیم و انجام دادیم و دولت بعد هم ادامه داد. دستشان درد نکند. ولی باید پرسید چرا ظرف هشت سال یک پالایشگاه جدید ایجاد نکردند!

■ اصلاً می‌گفتند افتخار ما این است که پالایشگاهی را کلنگ نزدیک.

توسعه همین فازهای باقی‌مانده پارس جنوبی در سال ۹۶ با یک اقدام توف با عقلانیت و تدبیر کلید خورد. دولت دهم گفت فازهای پارس جنوبی را خودمان شروع می‌کنیم. اگر این کار را نمی‌کردیم، امروز نه تنها واردکننده گاز بودیم، بلکه در حوزه گاز هم ما را تحریم کرده بودند. یادتان هست در سال ۸۶ چگونه ما را در حوزه گاز با محدودیت مواجه کردند و چه بحرانی را به وجود آوردند. به اینها می‌گویند کارهای راهبردی.

■ درباره گاز صحبت کردید. الان در فصلی هستیم که سرماز کورد زده و رکورد مصرف گاز هم شکسته شده است. وضعیت تولید گاز چطور است؟

برای اولین بار در تاریخ تولید پارس جنوبی ما رکورد ۷۰۵ میلی‌متر مکعب را هم داشته‌ایم. واقعاً اهمتام ویژه داشتیم که ببینیم کجا می‌توانیم پتانسیل تولید گاز داشته باشیم. آیا این کاری که در وزارت نفت کردیم علنش این بود که می‌خواستیم آمارمان بالا برود؟ طبعاً این‌طور نبود. کل گازی که الان تحویل شبکه بود که می‌خواستیم آمارمان بالا ببرد؟ طبعاً این‌طور نبود. کل گازی که الان تحویل شبکه تولید گاز ایران می‌شود که آن را توزیع کند، مال شرکت ملی نفت ایران است. یعنی پالایشگاه

■ ما چرا توانستیم فروش نفت را بالا ببریم؟ اگر بخواهم عامیانه جواب بدهم، می‌گویم امروز نفت‌مان را نمی‌خرند بلکه ما آن را می‌فروشیم ■ می‌گویند تحریم بوده‌ایم و سرمایه‌گذاری خارجی نداشته‌ایم. البته برخی از سرمایه‌گذاری‌های خارجی را فسخ هم کرده‌ایم که با هم نمی‌خوانند ■ اگر ما در پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس سرمایه‌گذاری نمی‌کردیم، مردم ما را نمی‌بخشیدند. ■ نظام هم ما را نمی‌بخشید و ما الان درباره تحریم بنزین هم گرفتار بودیم ■ قرارداد فاز ۱۱ پارس جنوبی در سال ۹۱ با یک شرکت ایرانی بسته شد، اما به دستور زنگنه لغو شد! ■ می‌گویند منابع مالی نداشتیم. نادرست است، ما پول اضافی هم در آن دوران داشتیم ■ قبول نداشتند پالایشگاه راه اندازی کنند، آقایان میراث خوار کارهای دیگران بودند نه میراث‌دار! ■ ان‌شالله قبل از پایان سال ظرفیت تولید نفت را به قبل از تحریم باز می‌گردانیم ■ در ۸ سال گذشته نتوانستیم نیروهای ماهر و متخصص در نفت جذب کنیم

■ ما چرا توانستیم فروش نفت را بالا ببریم؟ اگر بخواهم عامیانه جواب بدهم، می‌گویم امروز نفت‌مان را نمی‌خرند بلکه ما آن را می‌فروشیم ■ می‌گویند تحریم بوده‌ایم و سرمایه‌گذاری خارجی نداشته‌ایم. البته برخی از سرمایه‌گذاری‌های خارجی را فسخ هم کرده‌ایم که با هم نمی‌خوانند ■ اگر ما در پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس سرمایه‌گذاری نمی‌کردیم، مردم ما را نمی‌بخشیدند. ■ نظام هم ما را نمی‌بخشید و ما الان درباره تحریم بنزین هم گرفتار بودیم ■ قرارداد فاز ۱۱ پارس جنوبی در سال ۹۱ با یک شرکت ایرانی بسته شد، اما به دستور زنگنه لغو شد! ■ می‌گویند منابع مالی نداشتیم. نادرست است، ما پول اضافی هم در آن دوران داشتیم ■ قبول نداشتند پالایشگاه راه اندازی کنند، آقایان میراث خوار کارهای دیگران بودند نه میراث‌دار! ■ ان‌شالله قبل از پایان سال ظرفیت تولید نفت را به قبل از تحریم باز می‌گردانیم ■ در ۸ سال گذشته نتوانستیم نیروهای ماهر و متخصص در نفت جذب کنیم

و سرمایه‌گذاری مال شرکت نفت است. شرکت ملی گاز هم زحمت توزیع را می‌کشد که آن هم بسیار دشوار و پرزحمت است. ■ پس تولید گاز هم با شرکت نفت است. ■ تولید گاز و پالایشگاه‌های پارس جنوبی همگی متعلق به شرکت نفت ایران است و سرمایه‌گذاری آن را هم شرکت ملی نفت ایران انجام داده و امروز من با افتخار می‌گویم که بیش از یک میلیارد مترمکعب گاز تولید شده که حدود ۹۸۰ میلیون متر مکعب آن را وارد پالایشگاه‌هایمان می‌کنیم. یعنی الان که من در خدمت شما هستم، ۹۸۰ میلیون مترمکعب گاز تحویل پالایشگاه‌هایمان می‌دهیم. چون در آنجا LPG، متان و نخالصی‌ها جدا می‌شوند، وقتی خروجی وارد شبکه می‌شود، عدد دیگری به وجود می‌آید. ما برای اینکه ۵۰ میلیون مترمکعب گاز تولید کنیم، باید ۶ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کنیم که اینها نیاز به منابع مالی دارد. ما وسواس داریم و یک میلیون مترمکعب هم خیلی برای ما اهمیت دارد. این‌طور نیست که بخواهیم آمارمان را بالا ببریم. نگاه ما به مردم و خانه‌هایی است که دارند منفی ۲۴ درجه سرما را تحمل می‌کنند. من دغدغه آنها را دارم و اصلاً دغدغه آمار را ندارم. ما که در شرکت نفت نشست‌ه‌ایم، فقط کار فنی نمی‌کنیم. ماهیت فعالیت ما فنی است، ولی تمام نگاهمان به مردم‌مان است. دنبال این هستیم که به مردم‌مان خدمتی بکنیم. این ذهنیت من است که اگر به مردم‌مان خدمتی بکنیم، سود ما در آنجاست چون سرمایه ما مردم عزیزمان هستند.

به نظر شما الان دغدغه پتروشیمی‌ها چیست؟ دغدغه پتروشیمی‌ها این است که ما در درازمدت خوراک نداریم. الان ما چه کرده‌ایم؟ واقعاً این کارها را در این سه، چهار ماه انجام داده‌ایم که در مقایسه با هشت سال اصلاً زمان زیادی نیست. البته ما باید فرصت‌طلب مثبت باشیم، یعنی زمان را در باییم. زمان مثل نفعه است. نفعه، نسیم صبحگاهی است که یک لحظه می‌آید و می‌گویند به‌به و دیگر نیست. زمان هم واقعاً همین است. ما فرصت‌ها را از دست دادیم اما باید از همین فرصت‌های کوتاهی که داریم به بهترین نحو استفاده کنیم. حالا پتروشیمی‌ها را آورده‌ایم و می‌گویم شما پول دارید و همیشه هم در آخر سال ۹۰ درصد سودتان را تقسیم می‌کنید. من می‌گویم کاری ندارم که پول‌هایتان را کجا می‌برید.

■ کجا می‌برند؟

آپارتمان یا هتل می‌خرند و از این‌جور کارها می‌دهم. من می‌گویم به جای این کار، شما بیا یک میدان گازی را توسعه بده و اصل و فرخ پولت را ببر. حالا می‌خواهی من بربایت چه کار کنم؟ تو آمده‌ای و سودت را هم برده‌ای و پروژه‌های ما هم خیلی جذاب هستند، ولی من می‌خواهم یک امتیاز دیگر هم به تو بدهم و آن هم این است که خوراک درازمدت را به تو می‌دهم، چون آمده‌ای و برای من کار کرده‌ای. مطمئن باش که تا بیست سال خوراکت را می‌دهم. ما رفتم و ۲۰ هلدینگ کوچک و بزرگ پتروشیمی را آوردم و صحبت کردیم و به توافق رسیدیم و آقای [فریدون] کرد زنگنه (مدیر بخش سرمایه‌گذاری و کسب و کار شرکت ملی نفت) دارد مذاکرات را انجام می‌دهد. به منی نفت) دارد مذاکرات را انجام می‌دهد. به اینها گفتم‌ها ما رابطه با آمریکا را می‌خواهیم چه کنیم؟» بعضی‌ها این‌جوری می‌خوانند که، «ما رابطه با آمریکا را می‌خواهیم. چه کنیم؟» واقعاً می‌گویند ما باید برویم آنجا سرمایه‌گذاری و ارتقا بدهد. بالاخره ما می‌توانستیم از مقدوراتمان رویکرد تا این حد مهم و اساسی است. کافی

است تصمیم درستی بگیریم. در تعاریف می‌گویند یک کسی کار را خوب انجام می‌دهد، ولی من می‌گویم بهتر است که کار خوب را انجام بدهی. یعنی الان باید راهبرد ما این باشد که کار خوب را انجام بدهیم. چه بسا کار عبورالولیت‌داری را هم خیلی خوب انجام بدهیم، ولی آیا آن لزوماً کار خوبی است؟ نه. اینها واقعاً در تصمیم‌گیری خیلی مهم هستند. ما بعضاً دچار سوءتصمیم‌گیری از نوع مفراط آن شده‌ایم.

در بحث سرمایه‌گذاری کار دیگری که داریم انجام می‌دهیم این است که کل بانک‌ها را دعوت می‌کنیم و می‌آوریم. نگاهمان چیست؟ چرا بانک‌های ما تا حالا نتوانسته‌اند سرمایه‌گذاری کنند؟ بانک‌های ما عمدتاً تسهیلات خوبی دارند. دستشان هم درد نکند. ولی مولانا می‌گوید: «ای دوست شکر بهتر یا آن که شکر سازد؟/ خوبی قمر بهتر یا آن که قمر سازد؟» آقای بانک تو بیا به جای دادن صرف تسهیلات، سرمایه‌گذاری کن. ما داریم بانک‌ها را می‌آوریم و شریک‌شان می‌کنیم. ما در طول زمان موفق نشده‌ایم جذابیت طرح‌هایمان را در معرض دید بانک‌هایمان قرار بدهیم.

■ به زیان آنها ترجمه و ارائه نکرده‌ایم.

بلکه بعضاً سختش هم کرده‌ایم.

■ اغلب هنوز فکر می‌کنند سود تسهیلات برایشان بالاتر از سود سرمایه‌گذاری است.

عامل ترس، جهل است. من چرا می‌ترسم در را باز کنم؟ چون فکر می‌کنم یک افعی آن طرف در هست یا فکر می‌کنم که اگر وارد این پروژه بشوم شکست می‌خورم. من باید اطلاعاتم را زیاد کنم و عدم قطعیت‌ها را به حداقل ممکن برسانم و جذابیت پروژه‌هایم را بالا ببرم. او حتماً خواهد آمد. امروز نگاه ما این است. اگر ما نهایت تلاشمان را بکنیم و حداکثر توانمان را به کار بگیریم، هم خدا از ما راضی است، هم مردم و هم وظیفه‌مان را انجام داده‌ایم. کسی از ما کار ما لایطاق و تکلیف خارج از طاقت نمی‌خواهد.

■ درباره تولی و فروش نفت هم توضیح دهید. وضعیت در این حوزه‌ها چه تفاوتی کرده است؟ در بخش تولید، متناسب با نیاز مصارف‌مان اعم از مصارف داخلی و خارجی (صادرات) تولید می‌کنیم. این یک بحث جامع و مانع است. ما چرا توانستیم فروش نفت را بالا ببریم؟ اگر بخواهم عامیانه جواب بدهم، می‌گویم امروز نفت‌مان را نمی‌خرند بلکه ما آن را می‌فروشیم. یعنی ما را نمی‌بخشند تا بیایند بخرند، ولی حالا بازاربایی می‌کنیم؟

بله.

یعنی ما بازار جدیدی را ایجاد کرده‌ایم یا داریم روی ظرفیت بازار سابق حساب می‌کنیم؟ خریداران نفت این‌طور نیستند که هر روز به سرعت ایجاد شوند، چون نفت را می‌خرند که به پالایشگاه ببرند. اگر هر روز پالایشگاه جدیدی تأسیس می‌شد، آن وقت خریداران نفت هم به سرعت ایجاد می‌شدند. بنابراین تلاش ما این بوده که بخشی از بازار از دست رفته را احیا کنیم.

■ یعنی ظرف سه ماه؟

بله، به طوری که ظرف همین مدت فروش ما بالاتر از ۴۰ درصد رشد داشته است. ■ آقای مهندس اوچی گفتند درآمدها چند برابر شده است.

البته میزان فروش میعان‌ات ما چند برابر شده است. این ۴۰ درصد از نظر کمی بوده، اما الحمدلله قیمت نفت هم بالا رفته، حتی اگر قیمت نفت ثابت هم می‌بود، ما مقداراً ۴۰ درصد بالا برده‌ایم.

■ ظاهرآ آقای همتی هنوز اصرار دارد همان حرف را تکرار کند.

احتمالاً اطلاعات درستی به ایشان منتقل نشده است. این اعداد واقعاً اعدادی نیستند که من و آقای وزیر بخواهیم آنها را کم و زیاد کنیم. اینها اعداد دقیقی هستند که به استحضار مقامات ارشد کشور می‌رسند وگرنه هرکسی می‌توانست اعداد را بالا و پایین کند.

■ این دوستان می‌گویند این افزایش فروش از لطاف آقای پایدن است.

این همان رسانه‌هایی هستند که بدون منطق دولت را تضعیف می‌کنند. یک وقت می‌بینید سایتی هست که یک شخص را می‌زند. یک وقت به کل دولت بدون منطق آسیب می‌زند. در این موارد دیگر می‌روند و بایدن را هم تطهیر می‌کنند. خوب شبکه سعودی ایران اینترنشنال همان چیزی را می‌گوید که تو می‌گویی. برای خودت سؤال نمی‌شود؟

■ حالا شما ایجاد گشایش در فروش نفت از جانب آمریکا را تأیید می‌کنید یا نه؟

این حرف‌ها با منطق موجود و واقعیت‌های میدانی سازگاری ندارند. این وضعیت حاصل یک تلاش شبانه روزی در امر بازاربایی است.

یعنی ما با توانمندی خودمان وارد بازار شده‌ایم؟

بله.

جالب است که وزارت امور خارجه آمریکا از قول یک مقام ارشد که اسم نبرده ولی خودشان منتشر کرده‌اند، صراحتاً گفته که ما از ابتدای شروع مذاکرات با دولت آقای رئیسی تا الان حتی یک تحریم را هم برداشته‌ایم و حتی سختگیری‌هایی را هم که در اعمال تحریم‌ها می‌کردیم، کاهش نداده‌ایم.

■ واقعاً این ادعا منطقی نیست. آمریکا در ۸ سال گذشته هم می‌توانسته این کار را بکند. چه دلیلی دارند که در سه ماه گذشته این کار را بکنند؟

داشته که می‌خواست لطف کند، باید به آن دوستان

لطف می‌کرد.

بله، بسترش در آن موقع که فراهم‌تر بود. چه دلیلی دارد الان به دولت کمک کند؟ کسی که نمی‌آید در ظرف سه ماه یک قاعده را عوض کند. کوشش و تلاش بوده و از مهارت‌ها و سازوکارهای بازار هم استفاده شده و مدیریت ریسک نیز بوده تا موفقیت حاصل شده است.

■ درباره ریسک صحبت کردید. درباره تخفیف‌ها هم صحبت کنید. من می‌دانم که نمی‌توانید عدد بدهید، ولی ارقامی که گفته می‌شود، مردم را می‌ترساند. یعنی به مردم گفته می‌شود که شما در فروش نفت ۵۰ یا ۲۰ درصد عدم‌النفع دارید.

هر شرکت تجاری هر کاری که می‌کند براساس صرفه و صلاح شرکت است. قیمت در بازار تعیین می‌شود، ولی هیچ‌کس قیمت‌های خودش را افشا نمی‌کند. ما براساس قاعده بازار نفت می‌فروشیم. ما تا الان نیازهای بودجه و بلکه بیشتر از آن را پوشش داده‌ایم. علاوه بر اینکه بودجه کشور را در تعهد به فروش نفت برآورده کرده‌ایم و میزان فروش نفت را افزایش دادیم، قیمت فروش نفت هم بالا رفت و درآمد بیشتری کسب کردیم.

این حاصل عملکرد و تلاش واقعی خود ماست، نه مثل کسانی که باران را هم به حساب عملکرد خودشان می‌گذاشتند و می‌گفتند در دولت یازدهم به نسبت دولت دهم باران بیشتر شد!

■ شما به فسخ قراردادها اشاره کردید. در دولت قبل گفته می‌شد که ما با روسیه و چین کار نمی‌کنیم چون خودشان نمی‌خواهند و شرکت چینی خودش گذاشت و رفت. الان هم که می‌گویند همکاری با چین و روسیه به این خاطر است که آنها حتماً امتیازات عجیبی گرفته‌اند، واقعیت چیست؟

ببینید دوران آن که ما به چین بگویم اقتصاد «نوظهور» گذشته است، الان دیگر چین کاملاً ظهور کرده و جزو اقتصادهای بزرگ دنیاست. این را کل دنیا می‌داند که چین در حال حاضر در تمام عرصه‌ها با اقتصادهای بزرگ دنیا هم‌اوردی می‌کند. کشوری مثل روسیه بزرگ‌ترین ذخایر گازی دنیا را دارد و ما بعد از روسیه هستیم. روسیه روزانه در حدود ۱۲ - ۱۰ میلیون بشکه نفت تولید می‌کند و جزو غول‌های نفتی و گازی دنیاست و در عرصه بین‌الملل سرمایه‌گذاری می‌کند. شرکت‌هایی مثل گازپروم، گاز پروم نفت، تات نفت، روس نفت، زاروویژْ نفت و... شرکت‌های قدر نفتی هستند. از نظر تکنولوژی هم روسیه قوی است. ما چین را امتحان کردیم و خوب جواب گرفته‌ایم. چینی‌ها آزادگان جنوبی را برای ما توسعه دادند. خیلی راضی هستیم. فاز اول یادآوران را توسعه دادند. باز هم راضی هستیم. این قراردادها در دولت‌های نهم و دهم منعقد شدند. من خودم قراردادها را به هیات دولت بردم. در حال حاضر نیازهای اقتصادی کشور ما و روسیه به هم گره خورده‌اند. هم روسیه به توانایی‌های ما نیاز دارد، هم ما به توانمندی‌های آنها نیاز داریم. اینها متقابل هستند، این نکته‌ای کلیدی است.

بحث‌های منطقه‌ای بحث‌های دیگری هستند. به نظر من اینکه ما تا به حال نتوانسته‌ایم با روس‌ها یک کار مشترک مهم انجام بدهیم، به خاطر این بوده که در یک متقابلی وجود نداشته و رویکرد ما هم رویکرد مناسبی نبوده. این رویکرد‌هاست که ما را متفاوت می‌کند. در حال حاضر خوشبختانه پنج میدان نفتی توسط همین روس‌ها در حال توسعه است.

■ واز کارشان راضی هستید؟

دارند مراحل اولیه کار را جلو می‌برند. این هنر ماست که بتوانیم بهترین پیمانکارها را داشته باشیم. ما زمینه‌های همکاری خیلی خوبی با همسایه‌های شمالی‌مان در بحث LNG (Liquefild natural gas) و در بحث سوآپ نفت داریم. در بحث سوآپ گاز نیز همین طور. دلپش همین رویکرد بوده است. من فکر می‌کنم باید فصل جدیدی را با این کشورها باز کنیم.

■ شما هم در سفر به روسیه همراه آقای رئیس‌جمهور حضور داشتید. برآورد خودتان از این سفر چیست؟

سفر آقای رئیسی به روسیه دیپلماسی را از جمله دیپلماسی انرژی و دیپلماسی اقتصادی عینیت بخشید و این باور را ایجاد کرد که کل دنیا، آمریکا نیست. جامعه بین‌المللی، آمریکا نیست. ضمناً ظرفیت‌هایی را احیا کرد که توسعه اقتصادی را بویژه در بخش انرژی سرعت خواهد داد. همچنین ما می‌توانیم از کمک روسیه در به نظر من این از جمله دستاوردهای مهم سفر آقای رئیسی بود.

■ در حوزه دانش‌بنیان‌ها ظرفیت داخلی کشور را هم باید فعال کرد.

دقیقاً. نگاه کامل ما در شرکت‌های دانش‌بنیان به ظرفیت داخلی است. کارهای خوبی در این سه، چهار ماه انجام دادیم که واقعاً هیچ‌کس باورش نمی‌شد که در ظرف زمانی به این کوتاهی بشود انجام داد. ما ۲۷۵ میلیون دلار با جهاد دانشگاهی قرارداد بستیم. بزودی برای احیای ۷۵۰ حلقه چاه فراخوان می‌گذاریم که مسئولیتش با آن‌هاست. پروژه‌های راهبردی متعدد دیگری هم داریم که حتماً بعد از قطعی شدن به مردم اطلاع‌رسانی خواهیم کرد. اهمیت برخی از این اقدامات تا حدی است که ایران را وارد بازاربایی از انرژی می‌کند که در ۱۰سال گذشته هیچ درآمدی از آن نداشته است.